

Úti beszámoló

SZALONTAI ÁGNES
Tisza-parti Általános Iskola
„Eszközt a célhoz”
ERASMUS+KA1 mobilitási pályázatban szereplő

NILE által szervezett
„Story and Storytelling for Language Teachers” kurzusról
2019.08.19.-2019.08.31.
NORWICH, Egyesült Királyság

2019 augusztusának utolsó két hetét töltöttem az angliai Norwich városában. Először vehettem részt Erasmus+ pályázat révén nyelvi továbbképzésen, így amikor a mobilitásra jelentkeztem és a rengeteg tanfolyam közül kellett választani, eszembe jutott egy régi kedves évfolyamtársam, aki Norwichban él. Ő mindig nagy szeretettel mesélt a városról. Így ”gombhoz választottam a kabátot”, és szerencsére nem csalatkoztam. A nyelviskola számos kurzust hirdetett meg, maga a város gyönyörű, gazdag történelmi múlt, többszáz éves épületek és mindez jól megfér az újjal, a modern bevásárlóközpontokkal is.

Egy repülőút és két távolsági autóbuszút után érkeztem meg pont a szállásom elé. Ettől még persze eltévedtem a campuson, mivel hatalmas területen fekszik, de erről még később.

A képzőhely a NILE nyelviskola volt. Egy fiatal, segítőkész, barátságos és nagyon lelkes csapat fogadott bennünket. Két épületben folyik oktatás, melyeket hátul egy kert köti össze, egyik egy új építésű ház és mellette kettővel egy négy-ötszáz éves. Nekünk ebben az ódon házban voltak az óráink, így minden lépésnél nyikorgott a százéves padló, a meszelt falú terem födémjében régi mestergerendák futottak végig, a padló itt-ott 5 centit süllyedt. Ezzel szemben a berendezés pedig okostábla, hangszóró, minden, ami a 21. században szükséges.

A NILE szervezésében ebben az évben indult először Jamie Keddie történetmesélő kurzusa .A csoport létszáma a két spanyol , egy francia kollégával és velem összesen 4 fő volt. Így a két hét folyamán gyakorlatilag magánórákat kaptunk, a csoportmunka mint munkaforma adott volt, de párban is sokat dolgoztunk. A barátságos környezetet még intenzívebbé tette nyelvi képzésünket. A tanfolyam rendkívül sokszínű, élvezetes és gyakorlatias volt. A kurzust vezető Jamie Keddie személyisége és az összeállított tananyag új szemléletmóddal gazdagított. Képekkel, videókkal és egyéb történetekkel foglalkoztunk és sok eszközt és technikát tanultunk, amivel a diákokat közös gondolkodásra és beszédre lehet bírni.

Szállásként önellátást választottam, ami az egyetemi campus területén volt. A szobák egyszemélyesek voltak, saját tusolóval és WC-vel. Semmi panasz nem lehetett rá, a célra pont tökéletes volt. Egy-egy lépcsőházban 10-12 szoba volt és egy nagy, közösen használt konyha. A campuson volt bolt, mosoda,

étterem, az épületek közt rendszeresen mókások és nyulak szaladgáltak. A campuson kívül az az angol vidék terült el a kis folyóval, ligetekkel és sétautakkal. Innen a campusból a városba 5-10 percenként mentek a buszok és kb30 perc a menetidő a városba.

A két hét alatt a nyelviskola sok szabadidős programot szervezett. A második napon ismerkedési est volt, majd városnéző sétán vettünk részt, ahol a város történelmét hallgattuk meg dióhéjban és a legfontosabb épületeket megnézhattük. Itt is kiderült, amit sok mindenkitől hallottam, hogy ide a kollégák évről-évre visszajárnak, nem ritka, hogy valaki már 5.- 6. alkalommal jön vissza. Szombaton egésznapos kiránduláson voltunk Cambridge-ben. Csónakázás (punting) közben a Cam folyón a College-ok hátulján vitt az utunk, és természetesen a híres King's College impozáns épületébe is bementünk. Szerencsésnek mondhatom magam, dupla idegenvezetésben volt részem aznap, akik személyében zseniális történetmesélőkkel találkoztam. A város pedig szerelem lett első látásra.

Ottlétem alatt a világ minden tájáról érkezett emberrel volt alkalmam beszélgetni. Túlnyomó rész európaiakkal, sokan érkeztek Spanyolországból, Olaszországból, Bulgáriából de volt palesztin, arab és egy 40 fős üzbég tanári csoport is.

Az IKT készségem olyan sokat javult ez alatt a két hét alatt, hogy arra is rá kellett ébredjek, hogy a jelenlegi okostelefonom teljesítménye már nem elég az új kihívásokhoz.